

[Nyrup Rasmussen]

Jeg vil gerne bede om, at man bekræfter, at der ud af tallene også kan læses, at den dagpengesats, der var gældende den 4. juli 1988 for maksimale dagpenge på 389 kr., fortsat er den dagpengesats, der er gældende, så vi kan få dokumenteret, at sådan er realiteterne.

Og så vil jeg gerne bede om én ting til. Hvis man læser tabel 1 i bemærkningerne, er det så ikke korrekt, minister, at hvis vi tager noterne og sammenligner dem med den forudsatte inflationsgrad, så har regeringen i realiteten selv forudsat, at pengelønningerne hertillands i gennemsnit stiger 5½ pct. over de næste to år? Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte eller afkræfte.

Jeg synes, det er groft, urimeligt, at man bruger statistikken på den måde. Jeg føler mig ubehagelig til mode ved det. Lad os så hellere diskutere, hvilke holdninger vi indtager, og lad os hellere tage de økonomiske argumenter på deres egen styrke.

Jeg vil vedstå, at det her er statistisk fusk, og på det sociale område var der enkelte af mine kolleger, der mente, det oven i købet kunne betegnes som socialt bedrageri. Jeg skal nøjes med at referere standpunktet. Jeg føler mig ikke alt for fjernt fra det, når vi ser på den omgang statistik, der her er leveret.

Må jeg så sige: Det, regeringen her foreslår, er ikke engang økonomisk nødvendigt. Må jeg bare komme med et enkelt lille regnestykke:

Hvis regeringen sætter sig for at få det provenu hjem, man har argumenteret for her, så kan jeg fortælle regeringen, at ved at anvende regeringens egne økonomiske modeller, hvor vi jo deler opfattelsen af, hvordan de virker, skal vi have ca. 6.000 personer mere i arbejde i de konkurrenceudsatte erhverv for at få det provenu hjem, som nu skal belaste de arbejdsløse, efterlønnerne og pensionisterne.

Det er fejltænkning. Vi behøver det ikke. Og vi har i øvrigt i Socialdemokratiets eget oplæg, »Gang i 90'erne«, dokumenteret, at der findes en anden vej, at vi kan undgå at forringe de arbejdsløses og efterlønnernes levestandard, at vi gennem en kombination af indkomstpoltik, opsparingspoltik, erhvervspoltik og en omfattende pensionsreform kan få den fremgang, vi skal have.

Jeg vil gerne slutte med at sige: Man kan have forskellige opfattelser af, hvad regeringens bevæggrund er til at fremsætte dette forslag. Er

det fumleri, eller er det et ønske hos nogle i regeringen om grøftegraveri? Der er måske argumenter for begge dele.

Konklusionen for Socialdemokratiets vedkommende er under alle omstændigheder, at regeringen må trække dette forslag. Vi kan ikke støtte det. Vi vil stemme imod det, og hvis regeringen ikke er overbevist af argumenterne, vil jeg opfordre et flertal i Folketinget til at stemme imod.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg lyttede med interesse til hr. Nyrup Rasmussens indlæg, og det var jo god socialdemokratisk politik.

Men selv i socialdemokratiske kredse må det vel efterhånden være gået op for de mest inkarnerede tilhængere af den socialdemokratiske samfundsmodel, at vi har et stort og et alvorligt problem i Danmark, og det er vores arbejdsløshed. Så længe dagpengene, målt i forhold til minimumslønningerne, er så høje, som de er, så er der ikke noget særligt incitament til at gå på arbejde. Man kan få en høj understøttelse, kombineret med, at virksomhederne har svært ved at skaffe løn til dem, der skal lokkes ud af arbejdsløhedskøen og ud på arbejdsmarkedet. Det er svært at finde de penge i virksomhederne med den konkurrenceevne, vi har i øjeblikket.

Derfor spørger jeg hr. Nyrup Rasmussen: Er det ikke en gang imellem sådan, at man i Socialdemokratiet tvivler på effekten af at blive ved med at forlange, at dagpengene skal forhøjes, når man ser, hvad resultatet er ude på arbejdsmarkedet: de mange, mange tusinde arbejdsløse, der er i øjeblikket?

Hr. Nyrup Rasmussen argumenterede for, at der bare skulle 6.000 mere i arbejde, så havde man provenuet hjemme. Men tror hr. Nyrup Rasmussen, at de mennesker kommer i arbejde, hvis man bliver ved med at have så uforskammet høje dagpenge, som vi har i Danmark?

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Jeg lyttede meget nøje til hr. Nyrup Rasmussens kommentarer til regeringens lovforslag, og jeg lyttede specielt efter, hvor vi skulle finde pengene. Det fik vi så et svar på: Nå ja, vi kan jo